

DOCUDRAMA

Margin Call (2011)

TEKST LUC QUADACKERS

Plaats van handeling: een grote investeringsbank zonder naam op Wall Street. De film begint met een inkijkje in een onverbiddelijke ontslagronde. Stereotiepe beteuterde kantoorclerken met te volle archiefdozen op weg naar buiten. De daders wassen hun handen in onschuld. Vooral vooruitkijken! Een van de onderbazen raakt het nauwelijks. Hij is vooral begaan met zijn aan kanker stervende hond, vrijwel de enige oprechte empathie in de hele film. Ook risicomanager Eric Dale vliegt eruit. Hij overhandigt Peter Sullivan (een van zijn gespaarde discipelen) nog snel een usb-stick met iets waaraan hij werkte. De hele afdeling zet het zoals gebruikelijk op een zuipen. Behalve Sullivan, van huis uit een *rocket scientist* (echt waar). Hij vult de nog bestaande gaten in de analyse van Dale. Het openbaringsmoment van het naderende inferno is memorabel: Sullivans mond valt open en hij trekt langzaam een voor een zijn telefoonootjes uit. De waarderingsmodellen van de ‘verherpakte’ hypotheek (vrij naar de Biereco-aannemers, wie kent ze nog?) blijken de plank zodanig mis te slaan dat het hele bedrijf zal gaan instorten. Alle belangrijke betrokkenen worden meteen opgetrommeld, menigeen arriveert per helikopter. Zij begrijpen

bar weinig van de inhoud: “*Just speak to me in English*” en “*It wasn’t brains that got me here, I can assure you that*”. De arrogante eigenaar Tuld (86 miljoen dollar gecasht in het voorbije jaar) noemt drie manieren om geld te verdienen in deze business: (1) de eerste zijn, (2) slimmer zijn dan de rest en (3) valsspelen. Hij preferereert ‘de eerste zijn’ als verweer tegen de aanstormende orkaan. Onder het mom van ‘iedereen mag geld verliezen, maar de bank niet’ worden de handelaren ertoe aangezet om alles te dumpen, voordat andere bedrijven weten wat er gaat gebeuren. De moraal is zeer ver te zoeken. Het is ‘ieder voor zich’. Geen van allen lijkt echter moeite te hebben met deze invalshoek. Ze kunnen de dramatische gevolgen prima rationaliseren: “*We are selling to willing buyers, at the current fair market price, so that we may survive.*” Ook de personen die anderen zwaar duperen en/of zelf worden opgeofferd worden rijkelijk gecompenseerd. Zelfs na een decennialang miljoenensalaris kunnen zij het geld niet missen: “Je geeft uit wat je hebt.” Raketgeleerde Sullivan mag uiteraard blijven. Die mag bedenken hoe ze weer massa’s geld kunnen gaan verdienen aan de ontstane ellende.